

være paa flere Steder paa samme Tid, og at holde mange ridende Politibetjente vilde være for kostbart. Det forekommer mig derfor, at det vilde være en Tilbagegang, at affkaffe Sognefogdens Politimyndighed og indsætte ridende Politi, ligesom det ogsaa vilde medføre større Byrder.

**R. Pedersen:** Det kunde dog være tænkeligt, at den ærede sidste Taler gik ud fra en urigtig Forudsætning, naar han søgte at gjøre Sognefogdernes Nødvendighed gjældende ved at henvise til Ungdomsgilder og Regestuer. Jeg troer, at Erfaringen viser, at Folk paa Landet ikke ere saaledes bestaaede, at de ikke kunne komme sammen til en Forskytelse, uden at Beboerne eller Naboerne skulle være opmærksomme paa, hvad Dieblid de skulle hente Politiet i Sognefogdens Person. Erfaringen viser, efter min Mening, at Folks Dannelselse er kommen dertil, at der aldeles ikke ved saadanne Leiligheder behøves Politiets Assistance. Man kan see al Magt misbrugt, saaledes ogsaa Sognefogdens; jeg har selv seet eller idetmindste hørt, at Sognefogder ere gaaede ind saadanne Steder alene — for at gjøre Spektakel, troer jeg; men saadanne enkelte Tilfælde skal man ikke lægge videre Vægt paa, thi enhver Magt kan misbruges. Naar den ærede Taler trittede, at Sognefogden har man boende i Sognet, da er dette vel saa, men jeg paastaar, at Sognefogdens hele Stilling til hans Medborgere gjør ham saare lidet flilket til at optræde som Politi, uden at han ligefrem bliver requireret dertil. Som Følge deraf er det ganske naturligt, at de Anker, man udtaler her, ikke udtales mod Sognefogden som saadan, men imod Sognefogdeinstitutionen, hvilken jeg betragter som en Institution, der har overlevet sig selv. Naar den ærede sidste Taler udtalte, at Sognefogderne vare billigere, da troer jeg heller ikke, at dette holder Stil. Man maa huske paa, at man har een for hvert Sogn, og omendffjondt den Betaling, de faae, ikke er stor, udgjør den dog for en Amtsraadsreds omtrent 2,000 Rd.; derefter kan man saa gjøre sin Beregning om, hvor megen langt bedre Politiasistance man kunde faae for disse Penge. — Det, som nærmest foranledigede mig til atter

at forlange Ordet, var en Yttring af det ærede Medlem for Maribo Amts Abo Balsgrebs (Monrad). Naar han udtalte sin Betænkelighed ved at røre ved Sognefogdeinstitutionen, kan jeg tilfulde dele denne Betænkelighed, thi det er jo saa, at naar man har en gammel Indretning, skal man ikke letfindig gaae hen og kaste den overbord, før man efter moden Overveielse er bleven overbevist om, at man kan sætte noget Bedre istedetfor; det er det Samme, som jeg har opfordret til. Man taler i denne Tid bestandigt om, at det er nødvendigt at foretage Indstrækninger og Besparelser; men naar man kommer til Punkter, hvor man synes, at man skulde begynde dermed, saa er Tilbøieligheden dertil ikke tilstede. Nu er der her forelagt et nyt Lovudkast om en Omordning af Politiet, nærmest foranlediget ved Rævningsinstitutionens Indførelse, og jeg troer da, at det maa blive absolut nødvendigt at tage Bestaaenheden af den Politimyndighed, der nu findes paa Landet, under nærmeste Overveielse, for ikke at sætte den nye Myndighed ind og udrede de som Følge deraf flydende Bekostninger og tillige beholde den gamle, da vi maaskee kunne indrette den nye langt hensigtsmæssigere end den gamle og for de selvsamme Bekostninger.

**C. M. Jespersen:** Forsaabidt ærede Medlemmer have udtalt sig imod det foreslaaede ridende Politi og have udtalt sig i den Retning, at Netsikkerheden paa de forskjellige Steder i Landet, hvor de vare bekjendte med Forholdene, var saaledes, at et saadant nyt Politipersonele ikke var fornødent, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Forholdene ville stille sig anderledes i Fremtiden end nu. Under de nuværende Forhold have vi en inquisitorisk Procedure og Behandling af criminelle Sager, men naar den hører op, og vi gaae over til Misgjerningsfagers Behandling ved Edfvorne-retter, er det nødvendigt, for at man ikke skal staae værgeløs ligeoverfor Forbryderen, at Politiet faaer forøget Styrke og Magt. For at opnaae dette anseer jeg et ridende Politi for at være aldeles nødvendigt, for paa Landet at være et Led i den hele Kæde, som ikke kan undværes, og da jeg nøie kjender Forholdene, tør